

RECORREGUTS

Ainhoa Sevilla Rodoreda
E3E
Assignatura: Socials
Professora: Núria Ingle

INDEX

- 1r recorregut, Pedralbes.....	3
- 2n recorregut, la Diagonal.....	9
- 3r recorregut, el Passeig de Gràcia i l'Eixample.....	19
- 4rt recorregut, el Casc Antic.....	25
- 5è recorregut, el Casc Antic (II).....	33
- 6è recorregut, les Glòries, el Poblenou i la Vila Olímpica.....	39

1r recorregut. PEDRALBES

Situant-nos a l'**Avinguda Pedralbes** vam observar el tipus d'edificació i la zona. Vam observar que hi ha edificis alts amb molts pisos luxosos, també hi ha algunes cases unifamiliars amb zones enjardinades i ballades que impedeixen la visualització de l'interior d'aquestes. A mesura que vam anar pujant per la avinguda vam veure que cada cop hi havia menys soroll de cotxes i menys trànsit, perquè es veia que és un barri silenciós i una mica solitari. Quan vam caminar per la avinguda vam veure dos o tres persones, a ningú més. A mi m'ha sobtat aquest barri perquè jo trobo que es una mica aïllat del centre de la ciutat, però molt bonic i relaxant, ple de plantes i vegetació.

Arribant a una cruïlla vam trobar la porta de ferro que hi ha la figura d'un

drac gran amb la boca oberta. L'artista d'aquesta porta és Antoni Gaudí. Aquesta porta de la finca Miralles, va ser feta al 1902. Aquesta escultura de ferro simbolitza el drac mitològic de Verdaguer, amb les ales de rat-penat, el cos amb escates, amb la boca oberta i la llengua sinuosa. També es veu, que sobre el brancal dret

de la porta del drac, hi va col·locar també una petita escultura d'un taronger amb taronges daurades. La casa també té ceràmica de tonalitats blaves. Té molta zona enjardinada que sembla molt ampli i molt cuidada i bonica. Creiem que aquest edifici es públic encara que estigui ballada. És un edifici de la universitat de Barcelona.

Quan ens vam apropar al final de l'*Avinguda Pedralbes*, vam arribar a una cruïlla de camins, al mig hi ha una rotonda que hi ha com una mena de columna amb una creu, suposem que es la **Creu de Pedralbes**. Ja que no hem vist res, cap cartell que poses res sobre aquesta creu, vam preguntar a un home que vam trobar per allà. No ens va poder explicar molta

cosa, perquè no en sabia molt, ens va explicar que va ser construïda a finals del segle XVI i a principis del segle XVII.

Investigant una mica he trobat que aquesta creu es un punt de fita.

Creuant el carrer, vam trobar una porta amb un arc. Es el **monestir de Pedralbes**. Quant entres, experimentes la sensació d'entrar en un poblet petit o a un lloc medieval. El terra d'aquest està fet de pedres una al costat

de l'altre. Es veu que hi ha un campanar, alt. Aquest "poblet", sembla aïllat de la resta de Barcelona. Sembla que encara hi ha gent que hi viu en aquest. El monestir que hi ha, no el vam poder veure perquè el vam trobar tancat, ja que hi vam anar per la tarda.

Sortint un altre cop del monestir, mirant al mar vam veure uns **jardins** força curiosos. Son uns jardins solitaris, petits, amb bancs, per poder-se sentar i descansar. Vam veure que aquests jardins volen imitar la muntanya Catalana, ja que tenen molts arbustos baixos

i verds, també hi ha uns quants arbres que inunden la muralla del monestir.

Baixant un altre cop per l'*Avinguda Pedralbes* fins al carrer dels Cavallers vam tornar a la dreta fins a arribar a l'Esada, *Bussines School*, una escola de negocis. Es una universitat.

En aquesta zona, vam trobar grans xalets unifamiliars, ballats amb gruixudes balles, el que impedeix veure-hi més. En alguns hi ha gossos vigilants, perquè hi posen cartells per alertar a la gent. També hi ha blocs de pisos però cada cop en minoria, i aquest son baixos, no són de grans altituds, de tres o quatre pisos. Hi ha cases adossades. La gent que hi viu en aquestes cases, jo crec que ho tindrà difícil ja que estan apartats de les botigues i com que els carrers fan pujada no podran anar caminant i tindran d'anar amb cotxe.

Seguidament vam recular fins arribar al carrer *Abadessa Olzet*. Després vam agafar el carrer *Dulcet* direcció mar fins arribar a un **edifici religiós**. És un edifici envoltat per un jardí bastant gran. És un jardí que té una escalinata de pedra d'un color vermellós. El jardí intenta imitar la selva, esta ple te petites herbes i plantes i amb arbres bastant alts. L'edifici religiós té un estil d'un edifici de la època romana i amb finestrals gòtics i

també amb alguns elements gòtics també. Aquest edifici està dins de la *UPC*.

Seguidament vam seguir fins arribar un altre cop a l'*Avinguda Pedralbes*. Després vam seguir fins a trobar el carrer *Jordi Girona*. El tipus d'edificació d'aquesta zona és d'edificis unifamiliars també, són bastant grans i tenen balles altes i grans de pedres que no ens deixen la visualització de l'interior. Sembla que aquestes cases tenen un jardí molt gran, i semblen ser molt luxoses.

Durant el camí vam trobar instal·lacions universitàries, la *UPC* (Universitat politècnica de Catalunya) que ofereix: enginyeria de telecomunicació, informàtica, enginyeria de camins, i canals i ports.

Seguidament, seguint la tanca de la part del darrere del *Palau de Pedralbes*. Ens adonem que en aquest barri hi ha moltes tanques. Les cases d'aquí són cases grans i imponents, luxoses però amb estil antic.

Mirant en aquest mateix carrer, a la cantonada amb el carrer *Alfambra* vam observar una edificació totalment diferent a les demés, és la biblioteca de la *UPC*.

Seguint aquest carrer, que canvia de nom, l'*Avinguda de l'Exercit*, vam trobar un edifici molt curiós, es tracta del *Quartell del Brunch* que va ser construït el 7 de juny de 1980.

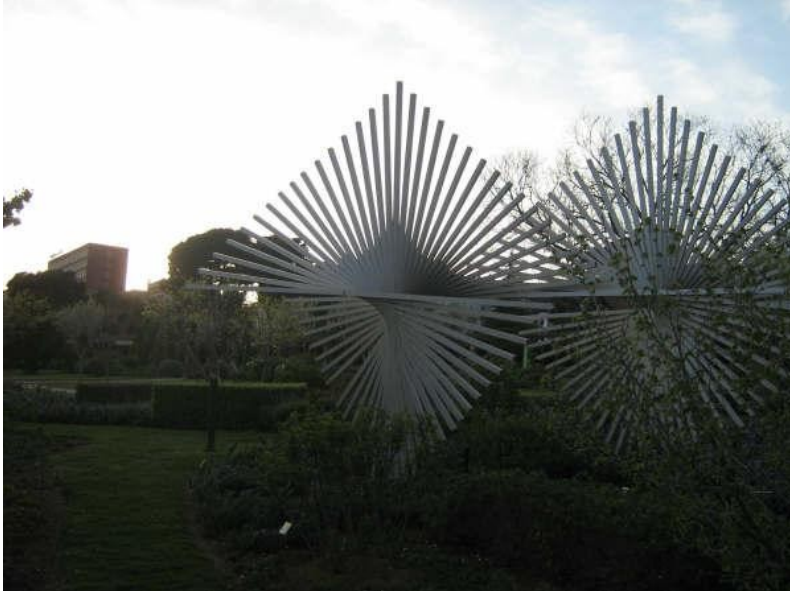
Vam seguir aquest mateix carrer fins arribar al *carrer González Tablas* a on vam girar a la dreta. Aquí les edificacions són diferents perquè aquestes són blocs de pisos bastant grans i estan molt junts entre ells, tots tenen unes característiques semblants.

Vam continuar pujant fins a la *Ronda de Dalt*. Ens va semblar que aquesta carretera fa de barrera, ja que té un mur molt gran i molt alt. Creiem que aquesta carretera no es pot travessar molt fàcilment perquè està molt empinada i perquè no hi ha pas acera per a creuar-la d'una banda a una altra. No la pot travessar una persona amb problemes de mobilitat perquè hi ha massa pendent i perquè per creuar a l'altra banda, com no hi ha passos de zebra, hauria de passar molt ràpid i no podria. Aquest carrer no es segur per a nens, perquè és perillosa i per les mateixes raons i causes d'abans. Vam trobar dos instituts d'ensenyament secundari, l'*Institut de Joan Bascà* i *Thau*.

Tornant a agafar el carrer *González Tablas* fins a la cantonada amb *Manuel de Ballbé* vam arribar als **Jardins de Cervantes**. Són uns jardins amplis, no

molt espesses, amb arbustos baixes i amb arbres (la majoria pins), si segueixes caminant trobes un parc per als nens i ens hem fixat amb un detall, les papereres, les seves cistelles estan fetes de mimbre.

Vam trobar una escultura:

Vam sortir per la porta que dona a la Diagonal. Vam seguir amb sentit Besos. Els edificis que hi ha en aquesta zona són edificis alts i hotels, hi ha empreses, blocs de pisos, etc.

També vam trobar facultats, com per exemple: la facultat d'economia i empresa d'arquitectura, d'edificació, d'ingenieria industrial, facultat de física, de química, de biologia, de farmàcia, de belles arts, de matemàtiques i d'estadístiques i de Dret.

Aquestes facultats pertanyen a la UPC i a la UB.

Vam continuar fins a arribar al **Palau de Pedralbes**. Els jardins d'aquest són agradables i tranquils perquè són molt amplis i inspiren la pau i hi ha molta vegetació. Hi ha una exposició temporal, anomenada *El cos vestit*.

Actualment el Palau i els terrenys pertanyen a la Generalitat de Catalunya que ho cedeix per celebrar-hi actes.

Aquest palau, va ser construït per petició d'Eusebi Güell, qui va obsequiar a la corona real d'Alfons XII, que després es va quedar a França. Més tard, va pertànyer a la monarquia actual, que ho va cedir a la Generalitat. (va ser construït a l'any 1862).

CARACTERÍSTIQUES DE LA ZONA

Hem observat que aquest barri durant el dissabte per la tarda hi ha molt poca gent, i a la gent que hem preguntat no ens ha sabut respondre. Hem trobat el monestir tancat, així que no hem pogut obtenir informació. És un barri molt net i no és gaire còmode per a les persones invàlides i per la gent gran, ja que tot són pujades i baixades i les aceres són molt estretes.

2n Recorregut. LA DIAGONAL

Ainhoa Sevilla
ESO 3r E
Assignatura: Socials
Professora: Núria Ingla

Ens trobem a la **Plaça Maria Cristina**. Aquesta plaça no es gaire habitual, perquè hi ha cruïlles per on passen cotxes. No és com les típiques places en que es pot passejar. Aquesta no és agradable. A sota d'aquesta plaça hi passa la ronda del mig.

Els edificis que l'envoltes són empreses, oficines, grans magatzems, blocs de pisos, etc.

Maria Cristina, el nom de la plaça, va néixer el a Palerm el 27 d'abril de 1806. Va ser reina d'Espanya, casada amb el seu oncle Ferran VII d'Espanya. Ella va ser la quarta esposa d'aquest rei. Va tenir dos filles amb aquest. Més tard, es va divorciar i es va casar al 1833 amb Agustín Fernando Muñoz y Sánchez. Aquests van tenir tres filles i quatre fills.

A partit d'aquí, vam continuar caminant per la **Diagonal** en direcció Besos. Les edificacions d'aquí, es tracten d'edificis aïllats, empreses amb oficines, hospitals, grans magatzems, centres comercials, etc. Els edificis estan aïllats els uns dels altres. S'hi deuen desenvolupar activitats del sector terciari, ja que es veu que hi ha moltes empreses, etc.

El carrer és molt ample i amb grans voreres. En el carrer hi passen molts cotxes i hi ha molts carrils. Les voreres són amples amb arbres i bancs per seure. També disposa d'uns carrils bicicleta a la vorera de la banda de muntanya, per on poden passar aquestes amb llibertat.

Aquesta zona, disposa d'uns mitjans públics: autobusos, un tramvia i metros. Als baixos d'alguns dels edificis d'aquesta zona, ofereixen serveis de compres, de menjar, etc.

Vam continuar fins a arribar a la **Illa**, un gratacel tombat. Vam entrar i vam anar a la **llibreria del FNAC**, ja que ens van dir (un policia) que només hi havia aquesta ,en tota la Illa.

Les últimes novetats que hi ha són:

- Emulsió de Ferro. Sebastià Jovani
- La senyora de la Màfia. Joan Martorell
- Garden of Love. Eugenio Fuentes
- El poder del Perro. Don Winslow
- Poe. Edgar Allan

Crec que és un espai públic perquè hi pot entrar tota la gent que vulgui, però també crec que és un espai privat perquè els diners que guanyen les empreses no són dirigits a l'Estat, sinó, que se'ls queden aquestes.

Hem comprovat que hi ha un carrer per sota d'aquest edifici.

Després de fer uns encàrrecs que havíem de fer, vam sortir de la Illa i vam creuar la Diagonal, per anar a la banda de muntanya.

Vam observar que a mesura que vas caminant, hi havia més edificis dedicats a l'habitatge. Vam entrar a una **porteria** per veure-la per dins. Aquestes són amplies i luxoses. Hi ha moltes plantes, arbres, fonts, i bancs per seure-hi. Més que una porteria, ens va semblar que era un parc interior, i a més, comunicava amb altres blocs de pisos, així que vam pensar que seria un jardí comunitari.

Per entrar a l'edifici, s'han de pujar unes escales, i aquest edifici està adaptat als minusvàlids, perquè hi havia rampes.

En aquest edifici, hi havia 12 pisos, així que era bastant gran hi alt.

Vam trobar un cartell a l'entrada que deia: "prohibit l'accés i l'aparcament de motos.

A els baixos hi ha despatxos i oficines.

Pensem que és un lloc a on un nen petit es deu avorrir molt, ja que no deixen jugar.

Seguidament, vam sortir i vam recular fins a arribar a l'edifici **número 640**.

El vam trobar tancat però vam poder esbrinar algunes coses des de fora.

Aquest és un edifici ple d'empreses de diferents serveis. Per entrar, hi ha una porta giratòria. Per dins es veu que es tot de color blau. El vestíbul d'aquest és poc ampli i té quadres.

Hi ha vàries mesures de seguretat, com per exemple, que es com veu com si

es tingués de necessitar una identificació per entrar-hi.

Als baixos, vam trobar una cafeteria, l'**starbucks**.

Aquesta cafeteria, té una decoració interior molt moderna, amb butaques i tauletes, amb quadres grans i està bastant il·luminada.

Hi ha un mostrador a on mostren els diferents

productes que ofereixen. Ofereixen pastissos, cafès, xocolates, refrescos gelats, etc. La cafeteria genera moltes deixalles, generalment de cartró, paper, plàstic i menjar. Des de fora, gràcies a que té uns vidres enormes es pot veure tot l'interior. També hi ha un gran cartell que posa el nom de la cafeteria.

Vam seguir fins a arribar a la cantonada amb l'*Avinguda Serrià*, a on vam trobar la **Torre Atalaya**. Aquesta torre té 21 pisos. A la part de sota d'aquesta torre, vam trobar una escultura que va ser feta per Andreu Alfaro el 1971, i es diu *Línies al vent*.

Posteriorment vam creuar la Diagonal fins a arribar al carrer *Ganduxer*, allà vam girar a l'esquerra i vam pujar per aquí fins que vam trobar una plaça curiosa.

Aquesta plaça és diu **Plaça de Sant Gregori**. És una plaça circular amb plantes al voltant. Aquesta plaça fa la funció de rotonda també. Al mig d'aquesta, hi ha un edifici gran i circular, és una església i una rectoria. Té un servei Parroquial. Aquest té tres portes al davant i una altre al darrere, i hi ha un despatx parroquial.

Vam continuar per el carrer *Pérez Cabrero*. Vam girar cap a la dreta fins als jardins anomenats **Turó Parc**. Els habitatges que envolten el Turó Parc són luxosos, actuals, que deu fer com 50 anys que els van construir, o menys. Hem trobat el Turó Parc en reformes.

El Turó Parc és de inspiració romàntica per la seva ordenació de les seves zones enjardinades i les espècies vegetals utilitzades. De traçat geomètric. El nom del parc el van ficar perquè en un temps enrere, al segle XX, van instal·lar en una part dels seus terrenys unes atraccions ferials.

La zona enjardinada del parc, té diferents espais, com petits boscos d'espècies mediterrànies i diferents places.

Aquest parc va ser dissenyat per l'arquitecte Nicolau Maria Rubió i Tudurí i inaugurat a l'any 1934.

En aquest parc també hi ha un parc infantil, amb gronxadors i una taula de ping-pong.

A la sortida del parc (direcció mar), hem trobat una escultura. Són unes figures que aguanten un paper o una mena de llibre en el que hi ha inscrit un poema. Aquest poema és de Salvador Espriu que li va dedicar a Pau Casals.

Pau Casals va compondre una obra anomenada *El Cant dels Ocells*, que va ser l'imne de la pau.

Vam continuar per el carrer *Tenor Vinyas* i també vam seguir per *Madrazo* fins trobar el **Mercat de Galvany**. El vam trobar tancat. Hem pogut observar a través de la porta principal que hi ha moltes parades de fruites i verdures i que aquest mercat està recomanat per el *Diari d'Avui*.

Aquí hi ha una recollida de menjar i de queviures, per a la gent amb menys recursos.

Aquest mercat, està situat en un carrer rodejat de blocs de pisos on no hi ha molta gent.

L'edifici del mercat, creiem que és antic i sembla emmurallat. Hi ha mosaics a la part alta d'aquest i la porta és gran i feta de ferro.

Baixant per el carrer **Santalò** a banda i banda del carrer vam veure diversos serveis i equipaments, com per exemple: farmàcies, botigues de roba, botigues infantils, joieries, bars, una lampisteria, una rellotgeria, sabateries, una universitat (Ramon Crull), un institut, piscines, perruqueries, papereries, pàrquings, un hotel, la caixa, el racc, un fotoprix, etc.

Seguidament, vam anar a trobar la Diagonal un altre cop. Ara aquesta és més estreta, hi ha menys carrils al centre, hi ha menys gent, hi continua absent un carril bici, els edificis estan enganxats, més habitatges, els baixos dels edificis la majoria són tendes, restaurants, agències de viatge,

farmàcies, quioscs, etc. Les cases es comencen a semblar a les de l'eixampla, ja que les cantonades estan tallades.

La Diagonal va tallant els carrers de biaix. L'espai a on es produeix aquest trencament està organitzat de la manera següent: hi ha dos cantonades i a l'altre costat de l'Avinguda hi ha les altres dues, i en algun d'aquests casos es veu algun carrer que desemboca al carrer tallat.

Arribant al carrer **Bon Pastor** hem vist un edifici que crida bastant la atenció, ja que té lletres de diferents colors. Aquest edifici es tracta del *col·legi d'aparelladors i arquitectes tècnics de Barcelona i d'enginyers d'edificació*. En el sostre de l'edifici hi ha moltes llums i un saltamartí que creiem que l'hauran dissenyat ells. A la façana

principal hem observat que hi ha una espècie d'abecedari però que hi falten unes quantes lletres. Hem decidit que signifiquen la quantitat i el color de lletres del nom de l'edifici i les que falten no hi són.

Tornant a la Diagonal i agafant el carrer **Moià** hem vist uns edificis amb moltíssimes finestres. Unes d'uns tons verdosos, les altres negres, les altres allargades i fines, etc. Com que no sabíem a quin edifici et referies hem decidit que et referies a l'Institut Francès. Com l'hem trobat tancat, suposem que la llengua estranya que deuen parlar és el francès.

A la sortida de l'edifici de l'institut francès hem trobat una estàtua de ferro bastant alta. S'assembla a una columna amb un llibre al damunt; el títol és *Livre'jun* fet al 1992 per Orinor Vort.

Recuperant la Diagonal, a una cantonada del carrer Tuset, veiem que hi ha un edifici diferent als altres, és un edifici de color granat i bastant gran amb moltes finestres. És més modern que els altres. Els baixos d'aquest edifici són botigues de mobles, bancs, etc. Hi ha com una espècie de toldo metàl·lic fixa. Creiem que aquest edifici no serveix per l'habitatge, sinó, que són oficines.

Les diferències més notòries són: que la majoria dels edificis que envoltes aquesta zona són edificis fets de pedra i amb un estil més rústic, cosa que aquest és fet de ferro.

Al carrer Tuset, observem que és una mica estrany, ja que té una zona d'aparcament de motos al mig del carrer i els carril per on passen els cotxes són a un costat i a l'altre costat hi ha un carril de bicicletes.

Seguidament, vam creuar la Diagonal i vam anar al carrer **Enric Granados**. Aquest és un carrer peatonal on hi ha molts bancs per seure i algun bar que dona un ambient agradable. Els edificis són de pedra hi alts.

A la cantonada Diagonal amb carrer Balma, banda mar vam trobar un edifici del **Banc Atlàntic**. És un edifici que fa cantonada. És molt alt amb la forma rectangular, que hi ha moltes finestres. Està col·locat respecte els altre d'una manera perpendicular. Va ser construït a finals dels anys 50 i especialment durant els anys 60. aquest edifici és bastant actual, sembla que faci poc que va ser construït.

El diuen edifici singular perquè és diferent als altres edificis d'aquesta zona.

Més endavant vam trobar la **Via Augusta**. Aquesta va ser la primera via per on passaven carros i cavalls. Era un accés i una sortida de Barcelona. Era romana. És un carrer bastant ampli, amb voreres estretes; el carrils dels cotxes són amples; els edificis que la voregen estan units, junts i estan fets de pedra; hi ha botigues i hotels. Els edificis segueixen el mateix estil que la Diagonal.

Vam observar que les dues bandes de la Diagonal són diferents. A la banda muntanya, els edificis estan junts, units, i a l'altre banda, a la banda mar, els edificis no estan tan junts com a l'altre.

Mirant a banda mar, vam trobar la **Rambla Catalunya**. Aquesta té un passeig central, no molt ample. Està ple d'arbres, bancs i taules i cadires de bars. Al començament d'aquesta rambla hi ha una estàtua d'una girafa, que està estirada. A la girafa posa: *Associació d'amics de la rambla Catalunya a la ciutat de Barcelona*.

La rambla és molt llarga, als cantons hi ha voreres i hi ha dos carrers als extrems perquè hi puguin passar els cotxes. En aquesta està prohibit l'aparcament de cotxes.

A una de les cantonades hi ha un edifici que és diferent als altres. És un edifici que és més alt que els demés. És negre, fosc i amb moltes finestres. Aquest ocupa tota la cantonada del carrer per els dos cantons. Aquest edifici pertany a la Diputació de Barcelona. És un ajuntament que avarca a tota la província de

Barcelona. Té varies funcions: administració pública, etc.

A la banda muntanya, vam veure que hi havia un edifici que tenia els sostres negres, de pissarra. Aquest edifici amb els demés té en comú que estan fets de pedra, però és més baix que els altres.

Caminant en direcció besos vam trobar la **Cambra de comerç**. La vam trobar tancada. Aquesta cambra de comerç serveix per iniciar i consolidar l'activitat exportadora de les empreses mitjançant les licitacions internacionals, contribuint a la consecució i adjudicació de contractes per a les PIMES i fomentar la multiplicació d'aliances i subcontractacions d'empreses en aquest entorn.

Al costat d'aquest, vam trobar una església. Aquesta, és el **Santuari de la Mare de Déu del Roser de Pompeia**. És una església de religió cristiana i amb arquitectura neogòtica. Hi ha imatges de la mare de Déu i de Jesús. Hi ha un campanar que acaba en punxa.

Seguint una mica més endavant, a la cantonada amb *Passeig de Gràcia* banda muntanya, hem trobat un edifici anomenat **Deutsche bank**. Aquest banc l'hem trobat tancat i pensem que per obrir un compte en un banc alemany s'ha de fer el mateix que a tots.

No vam poder preguntar que des de quan estan a Barcelona.

Mirant a la **Plaça Joan Carles I**, abans anomenada el *Cinc de Oros*, vam observar que al mig d'aquesta hi ha un obelisc. Aquest obelisc representava

la República, ja que tenia una figura femenina nua amb el braç alzat, sostenint un ram de llorer. Posteriorment aquesta figura va ser retirada. Actualment, l'obelisc es coneix amb el nom de *Llapis*. El nom oficial de la plaça és la *Plaça Joan Carles I* però la gent la continua dient Plaça del Llapis.

Aquí acaba el recorregut.

OBSERVACIONS:

Hem observat l'horari d'obertura del banc alemany.

Atenció al públic:

Dilluns i dijous: de 8.00 a 17.00 hores.

Divendres: de 8.00 a 15.00 hores.

Caixa :

De dilluns a dijous: de 8.30 a 16.15 hores.

Divendres: 8.30 a 14.15 hores.

> Això significa que no podríem per més que anéssim un dia o un altre trobar el banc obert i poder preguntar coses als alemanys.

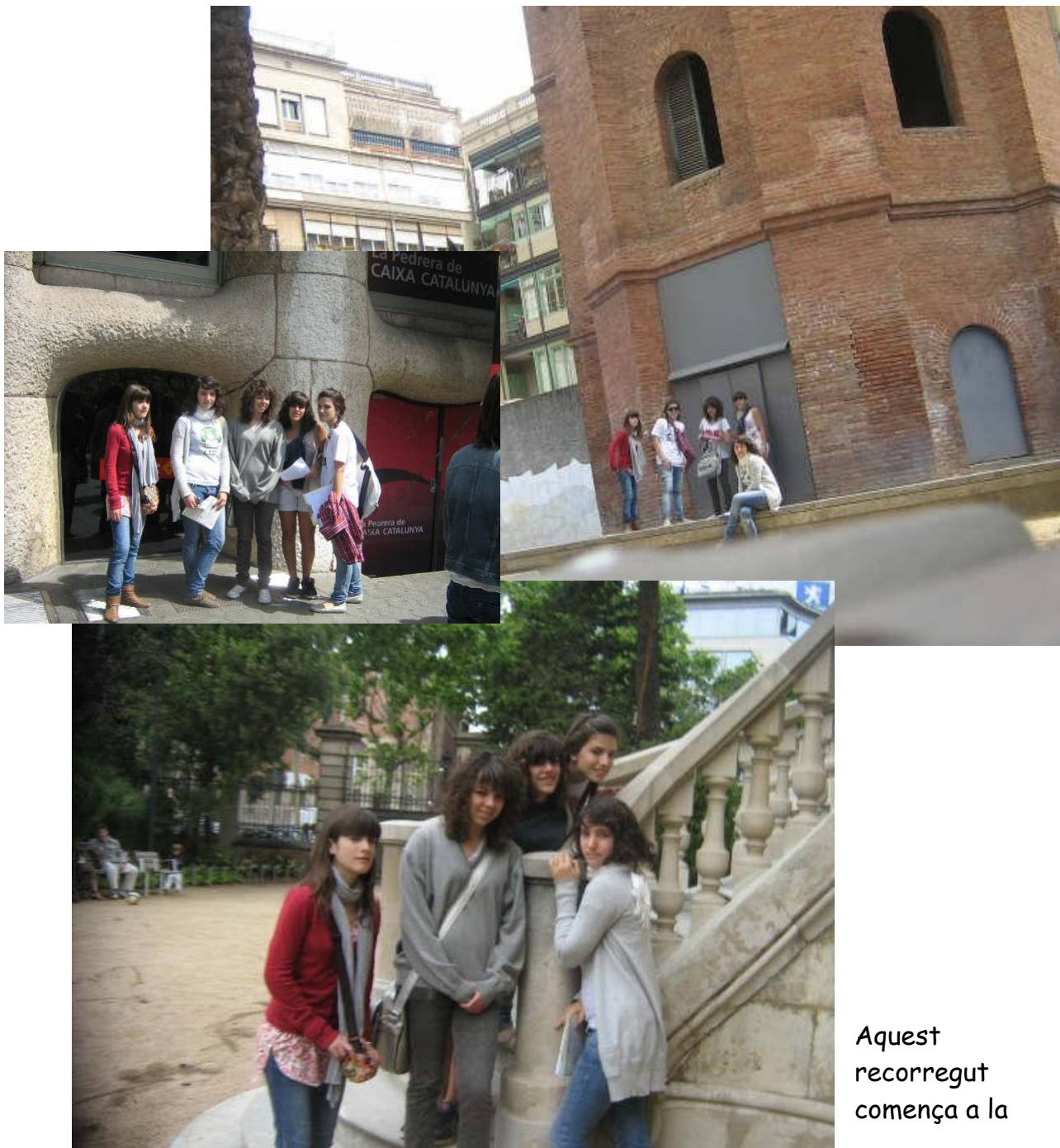
També el que ens va passar va ser que, vam anar un dissabte a la tarda, tal com tu ens havies dit, i ho vam trobar casi tot tancat, tots els llocs a on teníem de preguntar i buscar informació no ho vam poder fer perquè estaven tancats. He tingut de recórrer a internet per buscar informació.

CARACTERÍSTIQUES DE LA ZONA

Les característiques d'aquesta zona són que al començament de recorregut, a la plaça Maria Cristina les edificacions, 1r, estan molt separades les unes de les altres, 2n, que els edificis es veuen més nous, més moderns, i 3r, que els edificis estan dedicats, principalment, a empreses a on hi ha oficines, hi ha magatzems, etc. Hi ha blocs de pisos, també, però no molts, la majoria d'edificis estan dedicats a el que hem dit anteriorment.

Anant una mica més cap a baix de la Diagonal, es veu que cada cop els pisos estan més junts i estan fets de pedra, la majoria, mentre que a la zona de la Illa la majoria dels edificis no estan fets de pedra. Es veu que en aquesta zona, els edificis són menys moderns i menys luxosos, però són iguals d'impressionants i bonics. Els edificis d'aquesta zona estan més dedicats a l'habitatge que no pas a la economia, etc., excepte els baixos i alguns pisos. Hi ha molts pisos que són despatxos i oficines, etc.

3r recorregut. PASSEIG DE GRÀCIA I L'EIXAMPLE

Aquest recorregut comença a la

Plaça Joan Carles I. Aquesta plaça també l'anomenen la **Plaça del Llapis**, perquè hi ha un obelisc al mig.

Hem vist que hi havia un edifici a una cantonada, anomenat **Palau Robert**. Hem entrat hi hem descobert que aquest nom li ve perquè el qui el construir es deia Robert. L'estil d'aquest palau es neoclàssic perquè té unes característiques singulars, està fet de pedra amb el terra de marbre i amb baranes de ferro. Aquest edifici és molt gran i molt alt i té una escalinata que sembla antiga amb sanefes a la seva barana de ferro. El terra és fet de marbre i té mosaics. Observem que hi ha uns balcons que donen al vestíbul i al pis de

dalt, té formes amb flors a les parets. És antic però està restaurat. L'ús actual d'aquest edifici es que és un centre d'exposicions i d'informació. Hi ha una oferta que és *Encarem el futur (setmana del canvi econòmic de TV3)*.

Sortint ens hem fixat amb les rajoles del **Passeig de Gràcia**. Ens sembla que les haurà dissenyat Gaudí, com també els fanals que hem trobat al carrer, són fets

de ferro amb un banc de pedra a la base i tenen un disseny complex amb figures de flors i altres; aquests fanals il·luminen la carretera.

Baixant pel **Passeig de Gràcia** fins al número 96 hem entrat a **Vinçon**. A dins hem trobat una llar de foc. Va ser construïda per Antoni Rovira i Rabussa l'any 1898. Aquesta es de pedra, a la paret on es posa el foc representa una gran boca al voltant d'aquesta té dibuixos molt complexos, representen enredaires. Té dos figures imponents en forma de lleó als dos costats. Es molt bonica i molt gran.

En aquesta casa hi va viure la família "Casas", que en el seu dia va encarregar la decoració a Josep Pasco. El terra d'aquesta es de parquet amb sanefa, quadres petits i grans i el sostre són quadrats amb diferents dibuixos dintre regits per un contorn de fusta pintada de color granat i amb figures decorades a on es creuen.

El carrer des de la galeria s'observa amb molt d'ambient turístic, hi ha bars, botigues, cotxes passant i hi ha una parada del bus turístic, es nota que hi ha vida. A una paret hem trobat un quadre del pintor Casas, aquest quadre representa una dona bevent alcohol i fumant, aquesta té una expressió trista i és com si estigues mirant alguna cosa.

En aquesta hi ha un pati interior. Observem que és molt lluminós i sembla un bar per la gran quantitat de taules que hi ha (però són de mostra), i hi ha arbres molt grans i el terra és de ceràmica.

Continuant baixant per el **Passeig de Gràcia**, hem arribat a un dels edificis més visitats de la ciutat, **La pedrera**. Els habitants li van donar aquest nom perquè està feta de pedra. Entrant en aquesta, hem

tingut una sensació molt estranya ja que hi ha tendes a baix i les escales en comptes de pujar, baixen. Té unes grans finestres però són posteriors a la seva construcció. Les baranes de l'escala segons hem pogut investigar estan fetes amb el ferro de les vies d'un tren perquè tenen unes formes molt complexes i artístiques. L'escala del vestíbul està feta de marbre amb plantes. Tenen columnes amb dibuixos.

Continuant per el carrer **Provença**, hem mirat que les porteries són de pedres i a mesura que el carrer s'apropa a la Diagonal són més modernes. Als baixos hi ha bars, restaurants, papereries, bancs, botigues, quioscos, etc.

Ens trobem a l'**Eixample**, la diuen així perquè aquest barri és més ample que els demés, i es veu la diferència. Els carrers que es creuen en l'Eixample són la Diagonal i la Ronda de Sant Pere. Els traçats de l'Eixample són suficientment amples per a que la gent pugui circular en dues o tres direccions diferents. Els edificis en aquesta són bastant alts, com de 15 metres, aproximadament.

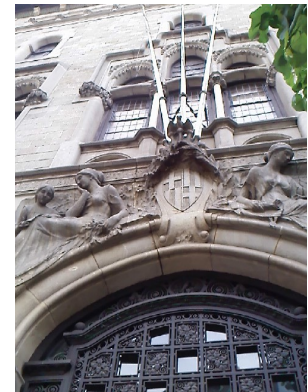
Hem anat al número 416 de la **Diagonal** i hem vist un edifici anomenat **la Casa de les Punxes**. Aquesta va ser construïda al 17-2-1976, es un monument BOE. Està feta de totxo i la part de La

base és feta de pedra. Hi ha unes grans columnes amb arcs que quan arriben a les finestres canvien de color, pedra blanca. Les finestres són sostingudes per un triangle que simula les escates de peix. Les finestres tenen vidrieres de colors i al voltant hi ha un balcó amb una figura d'un roser, amb fulles. A la part de dalt hi ha unes estructures molt semblants a les punxes que apunten cap al cel. Hem trucat a varios pisos i ningú ens ha obert.

Agafant el carrer **València**, hem arribat al número 284. aquí hi ha el **Museu Egipci de Barcelona** inaugurat el 1993. És privat. Organitzen viatges bàsicament a països àrabs com Síria, Jordània, Egipte, etc. Nosaltres hem triat el viatge, el recorregut de Turquia, ja que es fa un viatge d'una setmana per tota aquesta.

A la cantonada de mar, entre els carrers Bruc i València hem trobat el **Conservatori Municipal de Música**. Aquest va ser fundat el 1916 per l'arquitecte Antoni de Falguera i Seliesa. Hem anat a veure les aules o seplaminals, J. Gibert Camins.

Anant una mica més endavant pel carrer València hem arribat al **Mercat de la Concepció**. Ens han dit que va ser construït fa més de 100 anys. Està fet de totxos, fusta, ferro i vidre.

Al carrer **Aragó** hem observat que el carril de cotxes és més gran que el de València, les voreres també són més grans, però no hi ha tanta gent passejant. Trobem que és un carrer que no té tanta vida.

Seguint per aquest mateix carrer banda Llobregat, hem vist la **Parròquia de la Concepció**. És una església del segle XIII i un claustre, és un antic monestir femení de Santa Maria de Jonqueres, de l'ordre de sant Jaume, traslladat pedra a pedra del seu primitiu emplaçament a l'interior de la ciutat emmurallada (carrer Jonqueres) i bastits en el lloc que ocupen actualment (1869-1871). Al

fons del claustre hi ha tres sepulcrales de períodes de l'antic monestir de Jonqueres (XIV-XV). Té un campanar que és romànic-gòtic (XI-XVI) provinent de l'església de sant Miquel, també del centre de la ciutat medieval (1879). L'interior de l'església conté un temple neogòtic amb l'estructura de la Immaculada Concepció, obra d'Enric Monjo i un via-crucis modernista de Joan Llimona. La capella de Santíssim Sagrament és d'estil neogòtic (1892-1897). En aquells moments s'hi celebrava un casament, i no hi hem pogut entrar.

Caminant una mica més hem arribat al **Passatge Méndez Vigo**. Aquest passeig es un espai privat, ja que només hi poden passar els veïns. Els edificis aquí són d'alçades mitjanes, amb un pati ple de plantes i arbres. Hi ha murs que limiten les cases.

Baixant per **Roger Llúria** hem arribat als **Jardins de la Torre de les Aigües**. Es diu així perquè aprofiten l'aigua del subsòl de la torre de les Aigües. Hem entrat en aquests jardins hi hem vist unes diferències notòries entre aquest i el Passatge Méndez Vigo, com per exemple que és un parc i l'altre un passeig i que està envoltat de cases i hi ha una torre al mig d'una font.

Arribant al passeig de Gràcia, entre Diputació i Consell de Cent (caminant per aquest), hem arribat a la **Mançana de la discòrdia**. Aquest és un atractiu turístic perquè hi ha moltes botigues i és molt ampli i hi ha molta vida.

Mirant al número 24 del Passeig de Gràcia hem vist un edifici curiós d'estil neomudeixer, aquest va ser construït al 1872, és la Casa Pere Llibre.

Baixant cap a Plaça Catalunya hem observat que això és un centre financer perquè hi ha molts bancs i hi ha la borsa.

A la cantonada amb Plaça Catalunya, als números 2 i 4 del Passeig de Gràcia, hi ha un edifici que va ser dissenyat per Enric Sagnier al 1891, la casa Pasqual i Pons. L'ús actual de l'edifici és "segurs i assegurances".

La **Plaça Catalunya** posa en contacte Urquinaona, el Passeig de Gràcia, el portal de l'àngel, el carrer Pelayo, les Rambles...

El centre és la zona més utilitzada.

Els principals mitjans de transport que hi ha són el bus i el metro.

La gent la utilitza per anar a comprar, com a punt de trobada, etc.

Aquí s'acaba el recorregut.

CARACTERÍSTIQUES DE LA ZONA

Els carrers d'aquesta zona són més amplis i més espaiosos. Es veu que és un lloc que està més dedicat al turisme ja que hi ha molts llocs per visitar, moltes botigues per comprar i hi ha molta vida.

Aquesta zona es diferencia amb les altres que hem visitat anteriorment en que hi ha més gent, més turistes, i en que la majoria dels edificis d'aquesta estan dedicats a l'habitatge i no a empreses ni indústries, però també hi ha una semblança amb les altres dues zones que hem visitat, en que en els baixos hi ha botigues, bancs, perruqueries, etc., i també que els edificis continuen sent de pedra, majoritàriament. Aquest barri és més comercial i turístic.

4rt RECORREGUT. El casc antic

Aquest recorregut s'inicia a **Plaça Catalunya**. Adreçant-nos cap a la **Plaça Urquinaona** per la **Ronda de San Pere**, hem observat els edificis que la rodejant. Són edificis alts, fets de pedra i semblen construïts a l'època medieval, sobretot el primer edifici d'aquesta.

Arribant a la plaça hem observat que hi ha dos edificis singulars per la seva alçada. El primer sembla dels anys 20, modernista, és molt alt. És de colors marrons i granats, té finestres i no té una forma molt regular sinó té una forma com estrellada. Sembla que cada bloc de pedra es posa sobre l'altre. És la torre Urquinaona. A la planta baixa hi ha el concersi

d'educació de Barcelona.

L'altre edifici singular sembla de la mateixa època. Té finestres en forma com de cèl·lula, són molt grans i n'hi ha moltes. Aquest edifici és més regular, és marró fet de pedra amb ferro i vidre.

Anant cap a **Via Laietana** hem descobert que es va obrir l'any 1859. L'amplada d'aquesta via, és proporcional a l'alçada dels edificis. Aquests no són molt alts, i n'hi ha alguns de singulars per el seu estil. Hi ha molt tràfic perquè és un dels carrers de Barcelona més importants i és molt llarg. Hi ha edificis d'estils molt diferents alguns modernistes, alguns del Barroc. En general són molt diferents.

Anant més cap a baix hem arribat a una **plaçeta** a on hi ha un monument dedicat a **Francesc Cambó** que va néixer l'any 1876 i va morir a l'any 1947, fet per **Victor Ochoa**. **Francesc Cambó** i **Batlle** fou un polític català conservador, fundador i líder de la **Lliga Regionalista**, i ministre en diversos governs espanyols. En aquesta plaça hi ha un edifici de la **Caixa**. La **Caixa** és la entitat financera més important de Catalunya, i també és una fundació que ajuda a les persones amb problemes, com per exemple, els discapacitats.

Hem continuant baixant per la Via Laietana fins a la plaça Lluís Millet. Girant d'aquesta cap a la dreta mirant cap a banda Besos, hem trobat, creuant la Via Laietana, un edifici molt estrany. Es tracta de la **Casa del Gremi de Velers**. Aquesta casa es va construir el 1763. Els dibuixos que hi ha, representen dones fent de columna,

també hi ha com una mena de plantes dibuixades que redibuixen les superfícies de les parets, també hi ha balcons fets de ferro. Ens ha inspirat una bona impressió. Comparant aquest edifici amb el del davant hem pogut observar unes diferències molt notòries; l'edifici del davant és molt més nou, té una forma diferent i circular, es veu que fa poc que l'han pintat, és de pedra, té unes finestres més grans i els balcons també estan fets de ferro però no són tan macos ni estan tan ben aconseguits com l'altre. Els deu separar als dos edificis com un segle i mig.

Lluís Millet i Pagès va ser un músic i fundador de l'Orfeó Català. L'Orfeó és una societat coral fundada l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives i va ser un orfeó capdavanter dins el panorama musical català. En el seu desenvolupament arribà a ser un referent cultural fonamental en el panorama musical català del segle XX ja que va impulsar la construcció del Palau de la Música Catalana que és la seva seu i del qual és la propietària.

Continuant per el carrer **San Pere més Alt** hem trobat el **Palau de la Música**. Se'n diu així perquè antigament i actualment feien concerts i espectacles de tot tipus i per això es diu que és un palau, perquè es feien tot tipus d'espectacles en un mateix edifici, és a dir, comprenia tot el que és la música amb tots els factors secundaris. Aquest edifici va ser construït des de el 1905 fins al 1908 per Lluís

Domènech i Montaner. És un edifici molt luxós, gran, amb mosaics i figures i hi ha dos grans portes, una a la part posterior del palau i l'altre a la part del davant. La façana està feta de totxos, marbre, pedra, rajoles, ferro i vidre.

Hem estat mirant i buscant concerts que fan; fan els concerts següents: Amaral/David Byrne, Elettheria Arvanitani, Madaline Pey Poux, Jackson Browne, Ivan Ferrero, etc. També fan uns altres concerts com per exemple amb música de

Vivaldi, de Mozart, de Bettoven, de Strauss + Xaiho Voshi, de Smetona, de Verdi i Puccini, etc.

En aquest barri hem trobat moltes pintades en les que posa "HOTEL NO".
Suposem que volen construir un hotel i la gent d'aquest barri no està d'acord.

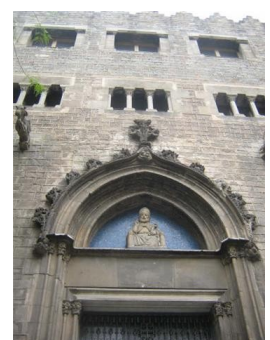
Observant el carrer **Verdaguer i Callís** hem trobat unes diferències molt notòries entre aquest carrer i els altres dos que hem visitat, la Via Laietana i Sant Pere més Alt. El carrer Verdaguer és un carrer molt més estret que els altres, és peatonal, té cases més antigues i més estretes i és curt. En canvi, la Via Laietana és un carrer molt ample on hi passen molts cotxes i hi ha més gent passejant. El carrer sant Pere més Alt, també és un carrer peatonal, però també hi passen cotxes, els dels veïns, és més ample que el carrer Verdaguer i més transitat que aquest. En els tres carrers, les cases estan enganxades, però a la Via Laietana fan illes de cases.

Seguint pel carrer Sant Pere més Alt hem trobat un passatge, el **Passatge de Josep Maria Sert**. Com l'hem trobat tancat, hem creuat per un altre passatge. Al creuar hem anat a para al carrer **Trafalgar**. En aquest carrer hi ha bastant tràfic i no és peatonal, és més ample que l'altre i hi ha moltes botigues de venda a l'engròs. Les cases són més noves, hi ha arbres, cosa que en l'altre no. Els carrers que en surten d'aquest són molt més amples, en canvi, en el de Sant Pere més Alt no.

Hem tornat a passar el passatge per arribar un altre cop al carrer Sant Pere més alt. Hem arribat un altre cop al passatge de Sert. Hem descobert que va ser construït l'any 1867. En aquest edifici hi va haver la fàbrica de tapissos propietat de la família Sert. Josep Maria Sert va ser un famós pintor català, també decorava edificis tan públics com privats amb un notable èxit internacional.

Al final del carrer Sant Pere més Alt, hem trobat una plaçeta molt agradable davant d'una església anomenada **Sant Pere de les Puelles**. Aquesta església va ser fundada pels comtes de Barcelona el 945 al mateix indret on ja hi havia una capella anterior, d'origen visigòtic. Estava situat extramurs fins a la

construcció de les muralles de Jaume I, quan va quedar adossat a un dels seus baluards, conegut per això com baluard de Sant Pere. Va patir diverses destruccions els segles X i XII . Al 1873 va ser destruït el claustre i altres dependències monacals. El 1909 va ser cremada i encertadament restaurada al 1911.

La gent que utilitza la aquesta plaça, són gent estrangera, majoritàriament.

Hem buscat el carrer **Sant Pere Més Baix**, i hem caminat en direcció a la Via Laietana fins a trobar un parc. Allí hem preguntat a un senyor gran que si sabia què era el forat de la vergonya. Ens ha explicat que entre l'any 2000 i 2003, la empresa immobiliària encarregada de reestructurar diverses àrees de la Barcelona antiga, va expropiar a baix preu varies illes de la Ribera, i seguidament les va derivar. Els veïns van batejar el nou espai buit sorgit a on abans estaven les seves cases com el Forat de la Vergonya.

Continuant per el carrer sant Pere més Alt, arribant a la via Laietana hem trobat un edifici, l'edifici de Francesca Bonnemaison. En aquest edifici hi ha bastants pisos, un pis és la biblioteca, un altre és el centre de cultura de dones, l'altre l'escola de la dona i l'altre una oficina de promoció de polítiques d'igualtat dona-home.

Francesca Bonnemaison va ser una dona que va lluitar per la igualtat entre els homes i les dones.

Hem continuat fins arribar a l'*Avinguda Francesc Cambó* a on hem trobat el **Mercat de Santa Caterina**. Aquest mercat a estat dissenyat pel taller d'arquitectura Enric Miralles/Benedetta Tagliarue. Ens agrada molt el disseny del mercat, sobretot, el sostre, ja que semblen com onades de colors. Aquest mercat incorpora nous i moderns serveis, té un

moll de descarregament soterrat, cameres per a tots els establiments comercials, climatització i un nou mix comercial amb botigues de disseny.

Hem continuant en direcció mar fins al carrer *Carders*, després hem girat en direcció Besos fins a la placeta de Marcús. Aquí hem vist una petita ermita construïda al segle XII, al marge de l'antic camí romà que sortia de la ciutat, la **Capella del Antic Hospital de Marcús**.

Seguint per el carrer Carders hem trobat una farmàcia antiga construïda pel famós arquitecte modernista Puig i Cadafalch. Aquesta farmàcia és diu Santa Caterina.

Arribant al carrer Allada i Vermell hem buscat un petit local destinat a les arts escèniques i visuals, l'**Espai Brossa**. L'hem trobat tancat i no hem pogut anotar les activitats programades però suposem que s'hi fan activitats de teatre. Joan Brossa va ser un poeta, dramaturg i artista plàstic català.

Tornant al carrer Carders hem observat l'activitat econòmica que s'hi duu a terme principalment; hi ha bars, farmàcies, verdureries, fruiteries, carnisseries, botigues, etc.

Anant al carrer Tantarantana hem buscat l'accés per entrar a l'interior d'una vella caserna militar, on hem trobat un edifici que es va acabar de construir al 1347, el **Claustre del Centre Cívic Convent de Sant Agustí**. Un claustre és un pati que es troba a l'interior d'un edifici, és una espècie de pati interior. En aquest claustre s'aprecien elements d'arc gòtic com per exemple arcs de volta sencera fet de pedra, columnes acabades amb decorats gòtics, etc.

Continuant per el carrer Tantarantana hem trobat el **Museu de la xocolata**. És el gremi de la pastisseria. Comparteix l'edifici amb la caverna militar i amb un arxiu de fotografia.

Aquí, hem vist el **Parc de la Ciutadella**. El Parc de la Ciutadella és un parc públic situat al barri de Ciutat Vella, de Barcelona, al triangle comprès entre l'Estació de França, l'Arc de Triomf i la Vila Olímpica, entre el Passeig Pujades, el Passeig Picasso i el carrer Wellington. Aquest va ser construït l'any 1716 per fer de

fortalesa. Té forma d'estrella de la qual pren el nom actual el parc i el barri circumdant d'aquesta.

Hem entrat al Passeig dels Til·lers per la porta que flanquegen dues escultures dedicades a la indústria y el comerç. Hi ha un edifici, **el castells dels tres dracs**, que actualment és un museu de les ciències Naturals. El va dissenyar el famós arquitecte Domènech i Muntaner. Hi ha un altre museu, que és el museu de zoologia.

Al final del passeig dels til·lers, hem vist una estàtua eqüestre. És un monument a Prim, Jaume, secretari de la junta revolucionària de Barcelona. Al 1868, ordenà la simbòlica destrucció de les muralles de la Ciutadella per obtenir del cap de govern, el General Prim, l'entrega a la ciutat del seu recinte. Gràcies al a seva gran amistat amb Prim obtinguda d'aquest el 10 de Gener de l'any 1864, la firma del decret de la lesió dels terrenys a la ciutat. En reconeixement a la seva decisiva intervenció, l'alcalde Rius i Taulet el nombrà regidor de l'ajuntament de Barcelona.

Girant en direcció Besos hem trobat el **Parlament de Catalunya**. És un edifici que es va construir al segle XVIII com arsenal militar dins de la fortalesa de la Ciutadella. Es va construir amb pedra, ferro, totxo, marbre i vidre. Es va construir perquè el rei Felip V ho va manar.

Aquest edifici es pot visitar però avui estan fent tasques de neteja i reparació.

Sortint del parc hem caminat en direcció muntanya pel **Passeig Lluís Companys**. Lluís Companys va ser un polític català. Va ser Primer president del Parlament de Catalunya, ministre del Govern Espanyol i President de la Generalitat de Catalunya durant la Segona República Espanyola.

La funció predominant dels edificis d'aquest passeig és la d'habitatges.

L'arc de Triomf és per on s'accedia al recinte on es va celebrar l'exposició Universal del 1888. aquesta porta d'accés creiem que és la principal.

Aquest recorregut s'acaba aquí, a l'arc de Triomf.

CARACTERÍSTIQUES DE LA ZONA

En aquesta zona hi predominen els edificis que fan la funció d'habitatges. També hi ha oficines d'empreses.

Els edificis són bastant alts i estan junts. A la part de la Via Laietana, els edificis s'ajunten formant illes.

Als baixos dels edificis hi ha botigues, oficines, bars, restaurants, caixes, etc.

Hi ha edificis molts antics i edificis molt nous, que fan contrastar-los.

En aquest barri, hi ha zones molt tranquil·les, i zones amb molt de trànsit.

Hi ha molts carrers peatonals que això afavoreix als turistes i als que hi viuen, perquè poden passejar tranquil·lament.

5è RECORREGUT. El casc antic(II)

Aquest recorregut comença a la **Via Laietana**, cruïlla amb el carrer Argenteria. Aquesta via en relació a la resta dels carrers és molt més ample i recta.

A la cantonada hi ha un edifici que correspon a el **CCOO**, Ideologia política, és d'esquerres. Allotja la Confederació General de Catalunya, la UGT.

Anant cap el **carrer Argentina** en direcció mar hem intuït que els gremis que hi havia en aquesta zona eren més aviat artesans i mercaders de l'antiga ciutat minera. En aquest carrer les activitats que hi predominen són restaurants, bars, forns i hotels.

Arribant a la **plaça Jacint Raventós**, hem esbrinat que aquest personatge va néixer l'any 1883 i va morir al 1968, va ser metge i regidor i va guanyar la medalla de la ciutat. Era amic dels artistes.

L'edifici que està a la banda mar barreja l'estil antic amb l'actual, en canvi el que està a un costat té una forma circular més o menys dels anys 80. I els edificis del costat Besos, són uns edificis antics fets de la mateixa altura. Hi ha una terrassa al mig de la plaça d'un bar d'aquesta.

Jacint Raventós és reconegut ja que va ser un metge i farmacèutic molt important i també perquè va escriure molts llibres.

On acaba el carrer Argenteria, a la **plaça de Santa Maria**, hem trobat una font d'origen medieval. En aquesta hi ha uns escuts, un de la Generalitat i un altre de l'Ajuntament de Barcelona.

En aquesta plaça també hem observat la **Basílica de Santa Maria del Mar**. És el centre de devoció dels gremis de mercaders i artesans de l'antiga ciutat marinera. El seu estil constructiu pensem que és neogòtic perquè té arcs acabats amb punxa, és fet amb pedra i té columnes.

Els carregadors de Ribera que hi ha representats a les fulles de la porta principal són evangelistes. L'hem trobat tancada i no hem pogut entrar.

Anant a una lateral de la trobat **El Fossar de les** d'un espai commemoratiu. Aquest record als morts en defensa de constitucions de Catalunya en el (1713-1714). Fossar, vol dir lloc a gent. Aquest monument s'haurà anys màxim. Aquest monument ciutat un record i un agraïment a les persones que van morir per ajudar a defensar la nostra ciutat.

Catedral del Mar hem **Moreres**. Es tracta monument és en les llibertats i setge de Barcelona on van fustillar a construït fa uns 10 significa per a la

Anant al darrere de la basílica, hem observat un antic passeig originari del segle XIII i XIV que acollia diverses activitats ciutadanes, de tornejos a mercats i festes de tota mena, és el **Passeig del Born**. Els tipus d'usuaris que hi ha són botigues, restaurants, caixes, capelles, gelateries, farmàcies, panaderies, etc. En aquest passeig hi ha molts estrangers i alguns barcelonins que venen a passejar.

Al voltant d'aquest passeig hi ha uns quants carrers que tenen nom de gremi com per exemple el carrer Agullers, Mirallers, el carrer dels Flassaders, el dels Calders i el carrer de la Fusteria.

Anant cap al **carrer Montcada** hem trobat un seguit de palaus que constitueixen un dels conjunts arquitectònics més interessants de la ciutat, com per exemple, el Palau Berenguer de Aguilar, que recull el museu Picasso; el palau Dalmases que és un espai barroc i una Companyia estable d'òpera.

Arribant al **carrer Princesa**, hem girat en direcció Llobregat. Aquest carrer és més gran i hi passen cotxes mentre que l'altre, el Montcada, és més estret i peatonal i amb edificis més antics. El carrer Princesa es va obrir més tard que el carrer Montcada.

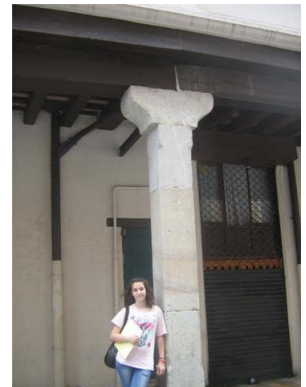
Avançant una mica més, hem arribat al **Rei de la Màgia**. L'hem trobat tancat però hem trobat un rètol que posava que va ser una casa fundada al 1881.

Girant i avançant en direcció Besos, hem trobat el **carrer Flassaders**. En aquest hem trobat una antiga fàbrica de dolços que actualment és la Cooperativa La Bàscula. En aquesta fàbrica s'hi fabricaven torrons, conserves, caramels, xocolata, gregeas i peladillas. Aquest espai, és un lloc fosc i gran. És un bar decorat amb fotos petites a les parets. S'hi poden aparcar les bicicletes. És molt ample. Fan menjar fet a casa i vegetarià i fan una elaboració pròpia.

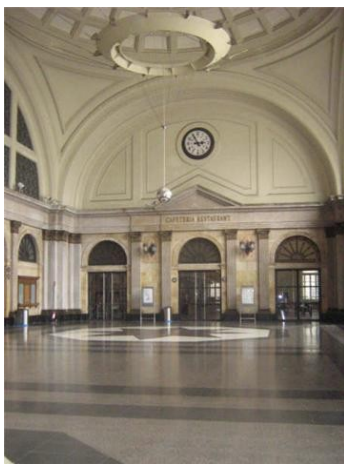
Seguidament, tindríem d'haver visitat l'edifici de la seca i el carrer de les mosques, però no els hem trobat. Ho hem preguntat a una senyora d'una botiga d'aquest carrer, i ella tampoc ho sabia. Els nostres companys ens han dit que el **carrer de les Mosques** era molt estret, com d'un metre i mig.

Seguint el carrer fins arribar al Passeig del Born, hem buscat un altre carrer anomenat **carrer del Rec**. En aquest carrer hi ha uns porxos del segle XVIII, que les columnes del qual estan fetes de pedra i les bigues estan fetes de fusta.

Tornant al Passeig del Born, hem localitzat el carrer comerç el **Mercat del born**. Aquest mercat va ser construït el 1876 per Josep Fontserè. Aquest mercat, actualment, està en obres. Els materials que predominen són el ferro, els totxos i la fusta. D'aquest passat mercat en faran un Museu d'Història de Barcelona.

Creuant aquest carrer fins arribar al **carrer Picasso** hem vist una barreja de comerços antics i moderns. Ens ha cridat l'atenció un restaurant anomenat **Glass**, que barreja l'estil antic amb el modern. A l'interior d'aquest barregen làmpades, taules i cadires de gran disseny amb un estil rústic i amb un menú casolà. Ens ha cridat l'atenció perquè no encaixa aquest espai amb els altres de la zona.

Continuant pel camí Picasso en direcció mar hem trobat l'Avinguda Marquès d'Argentera on hi hem trobat l'**Estació de França**. Hi hem entrat i hem vist que no hi havia molt

moviment, és a dir, no hi havia molta gent. Per fer aquest edifici es va fer servir ferro, vidre, pedra i marbre per el terra. Hem observat els diferents trens i les rutes i els llocs cap a on van aquests i hem observat que la majoria es dirigeixen a altres punts d'Espanya però que n'hi ha un que es dirigeix a França, a París, que és el Falgo.

El primer tren que va sortir d'aquesta estació, va ser el tren Barcelona - Mataró, el dia 28 d'octubre del 1848.

Seguint per l'**Avinguda Marquès** en direcció Llobregat, hem vist unes fites molt conegudes, Colón i Montjuïc. A la vorera d'aquest carrer no hi ha molt moviment, no hi ha molta vida ja que no es un lloc molt per passejar ni molt turístic i a sobre quan hem anat era l'hora de dinar.

Quan hem arribat a una gran plaça hem vist el **Pla de Palau**. Aquí ens hem fixat en un edifici neoclàssic on es reunien mercaders i que era destinat a la contractació, anomenat Casa Llotja de Mar. És la institució i la llotja de Barcelona. L'hem trobat tancada. Per fóra és d'estil com "neoclàssic". Per dins, creiem que ha estat restaurada després d'acollir la borsa de Barcelona perquè estava en mal estat i s'estava a punt de caure.

Seguint en direcció cap el Port Vell, hem trobat un edifici molt gran que s'anomena **Palau del Mar**, es tracta de la remodelació d'un dels antics tingladors del port. El Palau del Mar és un edifici típic de la arquitectura portuària del segle XIX. Es va construir entre el 1880 i 1890 per albergar els antics Magatzems Generals del Comerç. Avui és la seu del Museu d'Història de Catalunya i el Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya.

CARACTERÍSTIQUES DE LA ZONA

Les característiques d'aquesta zona, com ja hem vist a l'anterior recorregut, es tracta de carrers estrets i amples, però no tots, amb edificis antics i de la mateixa alçada. Alguns carrers d'aquests són peatonals.

Com és al mateix barri, les característiques de la zona són iguals que l'anterior recorregut, el casc antic.

La majoria dels edificis fan la funció d'habitatges, però n'hi ha que són oficines i empreses. En els baixos hi ha botigues, bars, restaurants, oficines, etc.

Les característiques dels edificis es basen que són fets de pedra, antics i amb balcons. En aquesta zona, els edificis estan més junts, i formen illetes petites.

A mesura que ens anem apropant al port, els edificis són més moderns i nous i són més grans i els carrers són més amples.

6è RECORREGUT. Les Glòries, el Poblenuu i la Vila Olímpica

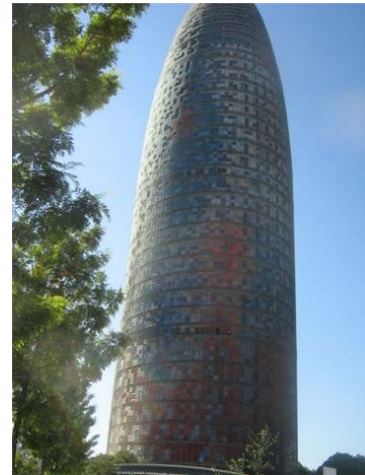

Aquest recorregut s'inicia a la **Plaça de les Glòries Catalanes**. És la plaça que Ildefons Cerdà havia somiat com el centre de la Barcelona del segle XX. Avui serveix com a centre d'encreuament de tres de les vies més importants de la ciutat: l'Avinguda Diagonal, la Avinguda Meridiana i la Gran Via de les Corts Catalanes. És un nus circulatori, ja que és un lloc a on van a parar moltes carreteres importants. En aquest hi passen molts cotxes. Creiem que el districte del que pertany és el districte de San Martí.

Entorn aquesta plaça, és un espai d'una nova centralitat urbana que reuneix un conjunt de nous usos i noves edificacions, com per exemple, el tercer edifici més alt de la ciutat, la **Torre AGBAR**. És el número 211 de la Diagonal. Agbar vol dir "Les aigües de Barcelona". L'arquitecte va ser Jean Nouvelle, la va construir amb 35 plantes, però només es van utilitzar 25.

L'arquitectura bio-climàtica vol dir que és una edificació que té en conta les condicions climàtiques, aprofitant els recursos disponibles (sol, vegetació, etc.) per disminuir els impactes ambientals, intentant reduir els consums d'energia. Aquesta torre, també és bio-climàtica.

Els mètodes de Barcelona per no contaminar tant, és a dir, per a disminuir la contaminació han sigut els tramvies i que ara alguns bussos utilitzen gas natural que no contamina tant com la gasolina.

Caminant per la **Meridiana** en direcció mar fins al carrer Bolívia hem vist un edifici en forma de temple grec. Es tracta del **Teatre Nacional de Catalunya**. Aquest edifici va ser construït al 1988 per l'arquitecte

Ricardo Bufill i va ser el primer amb el que es va iniciar el procés de reforma urbana d'aquest barri.

Continuant per el carrer **Bolívia** en direcció Besos, hem observat les edificacions d'aquesta; són edificis vells, de la edat de la Barcelona industrial, els carrers són bruts i amb pintades i hi ha blocs de pisos amb algunes fàbriques abandonades.

Caminant per el mateix carrer, en direcció Besos, hem anat entrant en el districte 22@. Es tracta d'un espai urbà en renovació que s'inicià quan al 2001 es va canviar la qualificació de sol industrial tradicional per la nova qualificació 22@. El 22@ és tota aquesta zona a on hi havia fàbriques i que ara les estan enderrocant, reconstruint i restaurant en universitats, empreses, etc. Les activitats econòmiques del 22@ són, habitatges, oficines d'empreses (interface, etc.), barcelona TV i T sistems, etc.

Arribant al carrer **Badajoz**, hem caminat en direcció mar i passat el carrer Sancho d'Àvila hem trobat la **Plaça Tisner**. Com que no hem sabut a que et referies, ens hem pensat que et referies a BTV, una fàbrica derrumbada. Hi ha una fàbrica de VOLVO i un edifici molt luxós. Tisner va ser un dibuixant, un pintor i un escriptor de Catalunya.

Seguint per Sancho d'Àvila en direcció Besos fins al carrer **Ciutat de Granada**, hem girat en direcció muntanya i hem buscat el número 131, és un exemple de restauració i canvi d'usos de les antigues fabriques del Poble Nou. Es tracta d'una fàbrica que es deia Can Canela. Els usos actuals d'aquest edificis són, que és la Fundació de UB i il3 (institut for life long learning), també hi ha masters i postgraus de titulació pròpia i de la UB.

Hi ha quatre fàbriques en aquesta rodona que no les poden derruir perquè és patrimoni industrial.

Continuant per el carrer **Tànger**, en direcció Besos hem arribat al carrer **Boronat**, hem arribat a una antiga fàbrica tèxtil, Ca l'Aranyó, construïda al 1878. D'aquesta fabrica se'n conserva la xemeneia. És la fundació Vila Casas.

Bordejant la illa hem arribat el número 177 de l'Avinguda Diagonal, que és l'edifici **Imagina** en el qual fan activitats d'audiovisuals i obtenen l'energia a través de la energia fotovoltaica.

Mirant l'Avinguda Diagonal, hem observat el tram d'aquesta, és ample amb edificis molt grans i amb molts arbres. Hi passen molts cotxes. El seu traçat és recte i no hi ha carrers ni edificis que la tallin sinó que en desemboquen. La Diagonal, no talla les cases per carrers sinó per illes. En aquest carrer hi ha gent jove i adulta passejant. No hi ha molts estrangers perquè no es una zona molt turística.

Seguint per el carrer Bolívia hem arribat al número 103-113 i hem vist un altra antiga fabrica rehabilitada, **Can Jaumeandreu**. Aquest edifici està fet amb maons, les finestres de les quals són fetes de ferro. Cal Aranyó era més baix i estava fet de pedra i aquest és fet de maó. Aquest edifici va ser construït aproximadament a l'any 1880 i 1890, a la revolució industrial. Era una fàbrica febril. Ara, aquest edifici és l'Institut Municipal D'Urbanisme, original

Barcelona Activa.

Al costat, al carrer San Joan de Malta, que va ser l'antic eix de comunicació del barri amb el Clor, hem vist uns habitatges d'alçades i d'èpoques força diferents i representatives. Aquest carrer comença amb edificis d'èpoques diferents que els del final. Al principi hi ha edificis que van ser construïts farà poc temps, n'hi ha d'altres que van ser construïts a la edat de les

Olimpíades i n'hi ha uns altres que es veuen que són antics, vells.

Tornant a la Diagonal, hem buscat el carrer Marroc i

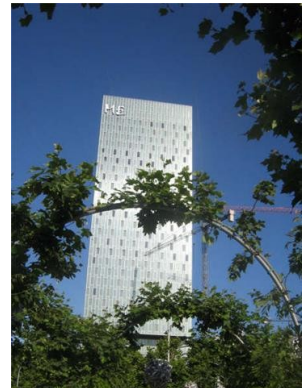
després hem anat a **Can Ricart**. Es tracta d'un dels tres grans conjunts industrials del segle XIX que queden a Barcelona, ocupa una illa de l'Eixample i ha estat salvat de l'enderroc per la lluita veïnal. Aquesta fàbrica, va ser un edifici creat al 1853 per Silicon Valley. Al fons, en direcció nord, a la mitjanera d'un edifici, hem vist una pintada "22@ € ESPECULACIÓ". Aquesta pintada representa que els d'aquest barri estan en contra del 22@ perquè en aquest barri han tret moltes vivendes per fabricar nous edificis per empreses, etc.

Just al costat hi ha el **Parc Central**. L'arquitecte va ser Jean Nouvell, el mateix que va dissenyar la torre Agbar. L'any de la inauguració va ser el 2008. Hi ha moltes espècies herbàcies, com les vimeteres grogues, els desmais, els pebrers bords i les acàcies de flor groga.

Aquest parc, ens agrada perquè és molt tranquil, t'aparta de la resta de la ciutat i del soroll. No ens agrada perquè hi ha molta vegetació i està tot molt atapeït.

Agafant el carrer **Pere IV**, hem trobat un edifici singular. Aquest edifici és un hotel. Aquest carrer se l'anomenava carretera de Mataró perquè abans per anar a Mataró l'havies.

Baixant per el carrer **Bilbao** fins a trobar al carrer **Pallars** hem trobat **Can Felipa**. No té aspecte de construcció industrial sinó, que té un aspecte més bé d'una casa de gent que molt rica. Creiem que va ser construït a principis del segle XX. Aquest edifici acull un centre cívic i un Complex Esportiu Municipal.

Continuant en direcció mar per el carrer **Maria Aguiló**, hem vist un conjunt d'edificacions de planta baixa i pis, de gust modernista tardà, que formen part de les instal·lacions de la mateixa fàbrica. En aquest carrer hi ha moltes botiguetes, amb plantes baixes. L'ambient

és agradable, hi ha gent passejant i comprant i les botigues estan obertes ja que estem a divendres. Hi ha nens jugant. És un barri molt amistós a on es celebren molt les festes i a on fan moltes festes entre els veïns.

Arribant al carrer Joncar l'hem agafat en direcció Llobregat per anar a **Les Rambles del Poblenou**. Hem arribat al **Casino de l'Aliança**, aquest és important perquè és un centre cívic en el qual fan molts espectacles i obres musicals i teatres importants.

Al costat hi ha una gelateria o una mena de bar, restaurant que es diu "Tio Ché". Aquest és important perquè és un bar que sempre ha estat aquí, des de tota la vida, i ha sigut el punt de trobada per a molta gent.

A la rambla del Poblenou hem estat a les 7:45 hores i hi ha molta gent caminant i passejant, famílies, nens petits, joves, adults i vells assentats als bancs mirant l'ambient. A la nit hi haurà més ambient ja que hi ha molts bars de tapes i la gent va a sopar i a passejar per la nit, mirant la tranquil·litat de la nit, etc.

Tornant enrere per el carrer Joncar, hem trobat el **Mercat de la Unió o Mercat del Poblenou**. La façana d'aquest és feta de totxo, ferro, vidre, ceràmica i ciment. Els materials que corresponen i que estan des de que es va construir són el totxo, la ceràmica i el ciment.

Anant cap a la Plaça Prim, hem passat per diferents carrers. Primer hem passat per el carrer de Pons i Subirà, que és ample i peatonal, el terra fet és fet de totxo i hi ha botigues als baixos de les parets; el segon carrer per el que hem passat és el Maria Aguiló, és més transitat però també tranquil, hi ha cases antigues i baixes i hi ha gent passejant; el tercer carrer és el de l'Amistat; el quart és el carrer Bilbao, és més gran i ja no és peatonal, és a dir, que hi passen cotxes, és molt gran i molt il·luminat; i el cinquè carrer és el carrer Topete. La **Plaça Prim** es va fer al segle XIX. Les antigues cases de pescadors que s'estan remodelant són

petites, de dos pisos, amb petits balcons i amb finestres blaves. En aquesta plaça hi ha diferents arbres com les Velles Ombres, els Mandariners, i uns altres que tenen les fulles vermelles i el tronc prim i llarg, del qual no sabem el nom.

De camí a la platja, hem trobat el **Passeig de Calvell**. Els edificis d'aquest són anteriors a la Vila Olímpica. Són alts amb molts pisos i són fets de pedra. Són blocs separats els uns dels altres. L'entorn d'aquests abans de la recuperació de la façana marítima, era de fàbriques.

Travessant el parc fins anar a la **platja del Bogatell**, hem vist que aquest camí fa pujada. Hem pensat que es deu a que la ciutat està més alta que el mar. També, creiem que el mar es va empassar sorra i se la va emportar al fons i per això aquí fa baixada.

Hem mirat al petit moll que hi ha en aquesta zona de la platja i hem contat que hi queden menys de deu barques de pescadors.

Tornant per el **carrer Teulat**, hem seguit en direcció Llobregat cap a la Vila Olímpica. Aquí els edificis són més antics. A un costat són més alts (banda muntanya), i a l'altre són més alts. Són vells, són fets de pedra i són foscos. A les façanes hi ha dibuixos com de plantes.

Creuant al carrer **Roc Boronat**, hem vist una altra fabrica. Es tracta d'una antiga farinera, **Can Gili Vell**. En aquest espai s'està construint un edifici que suposem que seran habitatges. D'aquesta fàbrica només en queda la xemeneia.

Continuant per el carrer Taulat, hem arribat al **cementiri Vell**. Aquest cementiri és el més antic de Barcelona i abans no hi havia cases al seu voltant.

Continuant per la Avinguda Icària es va urbanitzar per les Olimpíades perquè els esportistes,

periodistes i més gent poguessin estar-s'hi. Després de les Olimpíades, els van habitar persones de la mateixa ciutat o d'altres llocs.

El comú que tenen aquests edificis són que són blocs de cases que formen illes i la majoria d'aquestes estan fetes amb maó i casi totes són altes.

Hem arribat al **Centre de la Vila**, els usuaris en els que està destinat són per a gent de totes les edats. En aquest, hi ha botigues, supermercats, restaurants, bars, etc.

Creuant aquest centre i sortint per Salvador Espriu, hem arribat al **Port Olímpic**. Aquest espai es va urbanitzar per les Olimpíades. És una zona molt turística, hi ha restaurants, moltes botigues i bars. És un lloc a on la gent va per la tardanit a passejar i a la nit a discoteques, restaurants, etc. Hi ha gent jove, gent gran passejant, famílies, etc.

Aquest itinerari s'acaba a la **Plaça dels Voluntaris Olímpics**. En aquesta hi ha dos torres, la torre Mapfre, i l'hotel Arts. Aquestes dos grans torres han esdevingut una de les fites més conegudes de la ciutat després dels jocs olímpics. Aquestes dues torres són usades, l'una per a oficines d'empreses, etc., i l'altre és un hotel,

allotjaments. Aquestes dues torres són unes fites molt importants per a Barcelona, perquè t'ensenyen des de qualsevol lloc de la ciutat a on es el mar i t'ajuden a no perdre't.

CARACTERÍSTIQUES DE LA ZONA:

Aquest barri, és més ampli i hi ha més zones peatonals. És més tranquil i més solidari que els altres. Al començament del recorregut, els edificis eren més antics, i estaven més junts, però al acabar, a la Vila Olímpica, són més espaiosos i més moderns, ja que van ser construïts anteriorment.

És un barri a on no hi ha molts estrangers, només hi ha al final del recorregut, al port Olímpic, però a la resta no n'hi hem trobat casi ningú, ja que no és un lloc a on hi hagi moltes coses a visitar. Hi ha menys trànsit tant de cotxes com de persones. En aquest barri hi ha més gent passejant que no pas a altres llocs de Barcelona que hem visitat anteriorment.

Aquest barri és una zona molt autèntica, molt pescadora, que et recorda, que et dona una mínima idea de com podien viure la gent anteriorment.

Al llarg de tot el recorregut hem observat que hi ha bastanta vegetació, i això li dóna una toc de vida.

En comparació amb els altres recorreguts que hem visitat, aquest barri mes el de Pedralbes, són els més tranquils i els que estan com més allunyats de la resta de la ciutat, de la resta de Barcelona.